
Summary

The organizing-economic problems of improvement of money estimation agricultural lands / Dyshkant O.S.

The analysis of the main organizing-economic problems, which appear while renovation the result of money estimation of the agricultural lands and the way of their decision are proposed in the article.

Key words: land estimation, money estimation, improvement of money estimation agricultural lands

УДК 332:330.142.211

В.М. Бондаренко, к.е.н., доцент

Л.М. Бондаренко, к.е.н.

Вінницький національний аграрний університет

ПРИНЦИПИ АКТИВІЗАЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ СІЛЬСКИХ ПОСЕЛЕНЬ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНУ

Визначено поняття інвестиційної стратегії та вказано на її роль у ефективному економічному розвитку в регіоні. Охарактеризовано базові принципи формування інвестиційної стратегії в регіоні.

Ключові слова: інвестиційна стратегія, ефективність інвестиційних проектів, регіон, економічна ефективність, принципи інвестування.

Вступ. В загальноприйнятому розумінні інвестиційна стратегія — це стратегічний інвестиційний портфель, сформований в регіоні. Інвестиційний портфель визначає напрями інвестування і методи реалізації розвитку окремих сфер економіки. При цьому інвестиційна стратегія передбачає вибір галузей і суб'єктів господарювання для інвестування з техніко-економічним обґрунтуванням, пошук і формування інвестиційних ресурсів, розробку

механізму інвестування з метою забезпечення відтворювання інвестиційних ресурсів, реалізацію інвестиційних проектів з організацією безперервних або періодично діючих потоків фінансових і інших інвестиційних цінностей з обов'язковим моніторингом і контролем. Підставою вибору галузей вкладення інвестицій є мультиплікативний ефект, коли вкладення в одну галузь спричиняє за собою економічне зростання в інших галузях.

Одним із завершальних і найважливіших етапів інвестиційної стратегії є забезпечення ефективної віддачі від вкладених засобів. Це повинне робитися не тільки на стадії техніко-економічного обґрунтування, а, що важливо, в процесі функціонування вкладеного капіталу. Ефективність інвестиційних проектів, як правило, забезпечується в тому випадку, якщо інвестиційна діяльність пов'язана з інноваціями в різних сферах економіки: в організації розробки корисних копалин з метою більш повного покриття суспільних потреб регіону і країни в цілому або у разі відмови від імпорту природно-сировинних ресурсів, в проведенні НІОКР з метою створення наукового заділу в різних галузях науки і техніки, в розробці нових технологій і їх упровадженні, в створенні організаційних структур і їх модернізації, в проведенні реінжиру бізнес-процесів в матеріальній сфері економіки (на промислових підприємствах, в сільськогосподарському виробництві, в будівельній індустрії), в розвитку сфери послуг, і перш за все в підтримці високого рівня якості життя населення.

Результати дослідження. Інвестиційна стратегія регіону кінець кінцем повинна забезпечувати економічну і соціальну ефективність, екологічну безпеку, розвиток підтримуючої інфраструктури регіону.

Інвестиційна стратегія регіону повинна знаходитися в рамках базової стратегії розвитку регіону.

При формуванні ефективної інвестиційної стратегії слід знати і застосовувати базові принципи інвестування. Разом з відомими принципами нами запропоновані принципи інвестування стосовно умов господарювання у регіоні, які дозволяють одержувати максимальний ефект від вибору напрямів інвестування.

1. Принцип граничної ефективності інвестування. Суть цього принципу полягає в тому, що існує взаємозв'язок між процесом вкладення капіталу і відповідними цим вкладенням показниками ефективності. Тобто існує певний момент, коли додаткові капітальні вкладення не є потрібними для використання ресурсного потенціалу та зростання економіки. З цього виходить необхідність точно обчислювати оптимальний рівень об'єму інвестицій з тим, щоб не витратити даремно наявні ресурси, бо ресурси, вкладені понад міру, не приносять додаткового ефекту.

2. Принцип комплексної оцінки ефективності капітальних вкладень. На практиці існують і застосовуються три варіанти оцінок ефективності. Ідея першого варіанту полягає в тому, що за допомогою порівняння відносних витрат виявляється найефективніший проект по використанню ресурсів регіону. Цей виключно вартісний аналіз спирається на вартісну оцінку, і, як показав досвід, його використання в умовах високої інфляції не завжди є достатнім для ухвалення правильного рішення відносно вибору кращого проекту вкладення інвестицій. До того ж рівень інфляції неможливо упевнено спрогнозувати на майбутні періоди. У такому разі необхідно доповнювати вартісний аналіз технічними і соціальними оцінками та розрахунками з тим, щоб виявити реальну ситуацію.

3. Принцип початкової свободи у виборі об'єктів інвестування. Робота в інвестиційній сфері пов'язана з свободою в ухваленні первинного рішення і виборі об'єкту інвестування з подальшим звуженням цієї свободи в ході реалізації інвестиційного проекту. Інвестор спочатку має безліч варіантів вкладення вільних фінансових ресурсів від розміщення їх в банку або покупки цінних паперів до придбання різноманітних цінностей, включаючи нерухомість. У інвестора є багатий вибір вкладення вільних ресурсів, і він повністю вільний у виборі їх розміщення на даному етапі. Коли ж він визначився і зробив перший крок, то виявився в рамках, які обмежують свободу його дій. При цьому інвестор вступає в смугу ризиків. Слід враховувати безліч чинників, що впливають на інвестиційний проект з тим, щоб мінімізувати ризик втрат при невдалому рішенні, від якого ніхто не застрахований.

4. Принцип адаптаційних витрат. До адаптаційних витрат відносять всі витрати, які пов'язані з пристосуванням або адаптацією до нового інвестиційного середовища при використанні ресурсного потенціалу в регіоні. Їх можна вимірювати як в грошовому виразі, так і в об'ємі недовипуску продукції. Інакше кажучи, в кількості товару, втраченого від модернізації виробництва, і пов'язаною з цим перепідготовкою кадрів через те, що встановлене нове устаткування вимагає наладки і підготовки кадрів, що є на підприємстві, для роботи на даному новому устаткуванні. В цьому випадку всі подібні дії вимагають довгого часу, що може негативно позначитися на ефективності проекту, оскільки ринок має постійно змінну кон'юнктуру. Простіше кажучи, між рішенням про новий проект інвестування до початку його практичної реалізації існує певний часовий лаг, бо неможливо адаптуватися миттєво.

Крім тимчасових витрат будь-яка адаптація вимагає ще і витрат на інформацію про нову ситуацію, на нову технологію, витрати на навчання кадрів і т.п. При цьому за час адаптації відбувається різке зниження поточної

прибутковості унаслідок того, що підприємство в цей період не виробляє нової продукції.

Для виробничого інвестування ситуація складається ще складніша, оскільки вимагає комплексного підходу: закупівля устаткування, пошук постачальників ресурсів, підготовка кадрів і т.д.

Одним з рішень даної проблеми може бути включення адаптаційних витрат при розрахунку ціни, по якій продаватиметься нова продукція. І, отже, необхідно підбирати такий варіант інвестування, при якому різниця між продажною ціною товару і повною собівартістю буде максимальною при відповідному попиті. Ринкова практика показує, що інвестування більш ефективно тоді, коли попит перевищує пропозицію більшою мірою, причому якомога довше.

5. Принцип мультиплікатора. Даний принцип ґрунтується на взаємозв'язку різних галузей і виробництв та їх ресурсного потенціалу. В самому спрощеному вигляді цей принцип можна описати таким чином: зростання попиту на певний ресурс в одній галузі автоматично викликатиме зростання попиту в іншій галузі або декількох галузях, які технологічно зв'язані між собою. Наприклад, попит на товари переробної промисловості викличе підвищення попиту на вироби і продукти, які є складовими і супутніми товарами, і значить, по ланцюжку приведе до підвищення попиту на сировину і мінеральні ресурси, з яких вони виготовляються, такі, як сільськогосподарська продукція, деревина, пластмаса.

В загальному вигляді ефективність в зв'язаних галузях може вимірюватися через мультиплікатор по наступній залежності [1, с.312]:

$$E = \sum_{i=1}^n M \mathcal{E}_i \quad (1)$$

де E — сумарний ефект від вкладення інвестицій;

M — мультиплікатор;

\mathcal{E}_i — вторинний ефект в i -той галузі від вкладення інвестицій в базову галузь;

n — кількість галузей, в яких виходить ефект від вкладення інвестицій в базову галузь.

6. Принцип концентрації. Даний принцип передбачає концентрацію інвестицій на одному або невеликій кількості проектів при низькому ступені ризику і високої ефективності в майбутньому. Концентрація інвестицій дозволяє скорочувати терміни реалізації інвестиційних проектів по

використанню певного ресурсу, що веде до зменшення інвестиційного циклу і більш високої віддачі.

7. Принцип прогресуючої спеціалізації. Регіон, який визначився в спеціалізації, надалі поглиблюватиме її. Спеціалізація регіону визначається концентрацією ресурсного потенціалу тих або інших галузей і наявністю базових галузей в різних сферах економіки. Проблема поглиблення спеціалізації полягає в наявності бази розвитку. При невірному виборі розвитку спеціалізації в структурі економіки почнуться перекоси і як результат розшарування населення по доходах.

8. Принцип пропорційності. На основі балансів ресурсних та матеріальних потоків необхідно визначити ті напрями інвестиційної діяльності, які забезпечать зростання експортної складової регіону і зниження імпоротної складової. В цьому випадку навіть при тих же технологіях ефект практично гарантований за рахунок зниження транспортних витрат.

9. Мережний принцип інвестування. Інвестиційна діяльність пов'язана з фінансовими ризиками. В зв'язку з цим для зниження інвестиційних ризиків необхідне розсіювання інвестицій як по формах, ресурсам, так і по типах відтворення: нове залучення ресурсів, розширення їх використання, технічне переозброєння процесів і їх використання.

Наукові підходи і принципи забезпечують ефективність інвестиційної діяльності, яка сприяє стійкому і пропорційному розвитку регіону, більш повному використанню ресурсного потенціалу, підвищенню зайнятості населення, зростанню його доходів

Організаційні форми господарювання будуть в певній мірі змінюватись в залежності від того, з яких джерел будуть залучатись інвестиції.

Впровадження господарюючими суб'єктами інвестиційних проектів виробничо-комерційного призначення дасть можливість залучити фінансові ресурси і, як результат, забезпечити збільшення темпів обсягів виробництва, випуск нової номенклатури продукції, товарів, надходжень до бюджетів та створення 8,4 тис. нових робочих місць.

Висновки. Аграрна направленість промисловості області, переважання сільського населення над міським є визначальними особливостями області. Ці фактори повинні бути основними елементами переваги перед іншими регіонами України і мають стати визначальними для створення сприятливого інноваційно - інвестиційного клімату за рахунок підвищення активності та ефективності цих галузей на основі більш повного використання їх ресурсного потенціалу. Таким чином, інвестиційна сфера Вінницької області є системою внутрішніх і зовнішніх інформаційних відносин і зв'язків. Ці зв'язки формуються в процесі взаємодії структур управління, державного регулювання,

ринкових, виробничих і технологічних зв'язків безлічі юридичних осіб, розташованих на території регіону, міжрегіональних і міжнародних зв'язків.

Література

1. Марголин А.М. Методы государственного регулирования процесса преодоления инвестиционного кризиса в реальном секторе. - М.: Дело, 1998. – 542 с.
 2. Стратегія регіонального розвитку Вінницької області до 2015 року, затверджена рішенням сесії Вінницької обласної Ради від 1.06.2007 року № 291 – 139 с.
 3. Соснюк О. Актуальні тенденції та перспективи внутрішнього і зовнішнього інвестування в економіку України // Український регіональний вісник. – 2000. – № 5.
-

Summary

Development of investment strategy in the region and principles of intensification of the region's resource potential usage. / V.M. Bondarenko, L.M. Bondarenko

The concept of investment strategy is defined; its role in effective economic development in the region is outlined. Basic principles of developing investment strategy in the region are established.

Key words: investment strategy, efficiency of investment projects, region, economic efficiency, principles of investing.